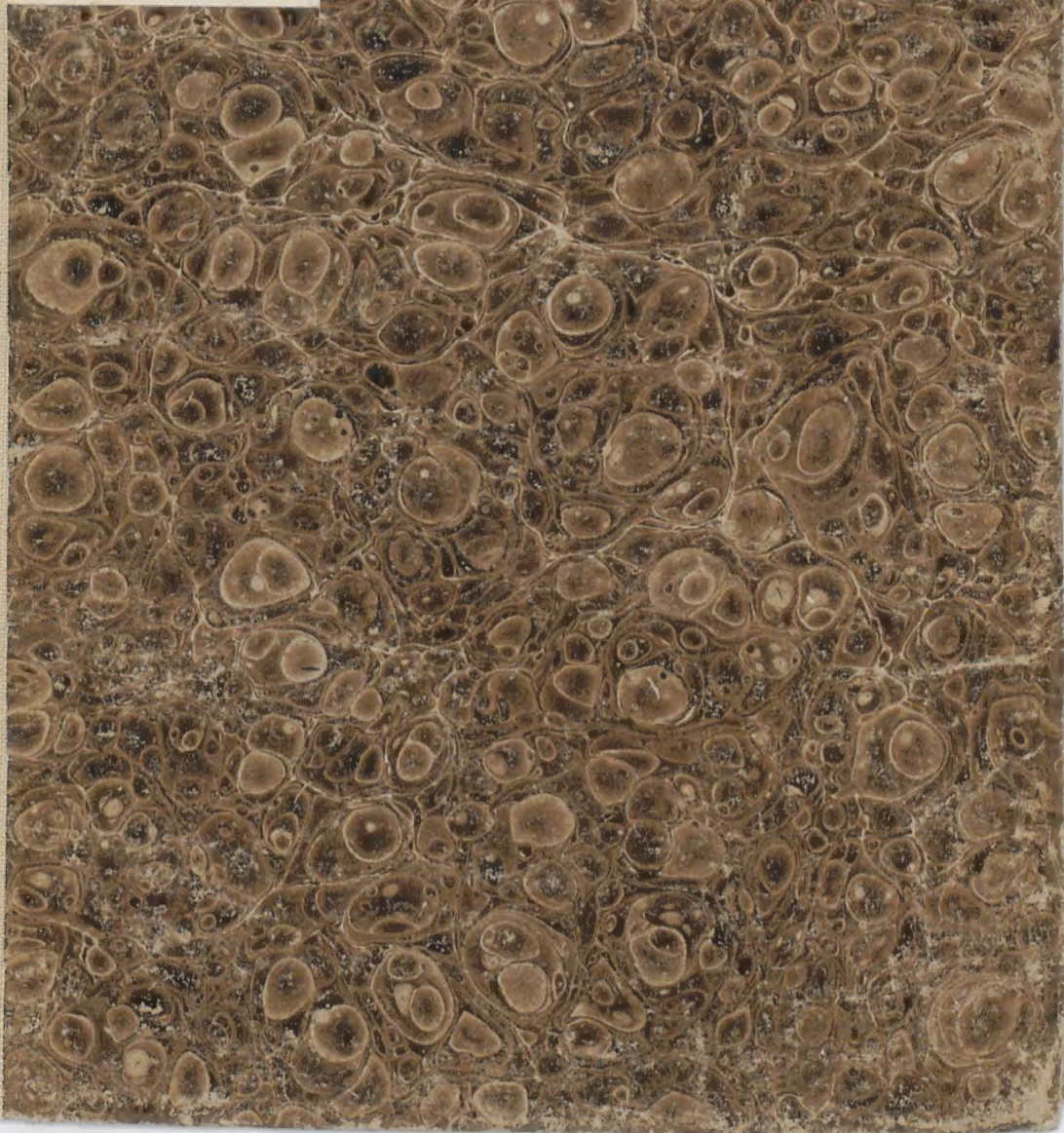

BIBLIOTEKA

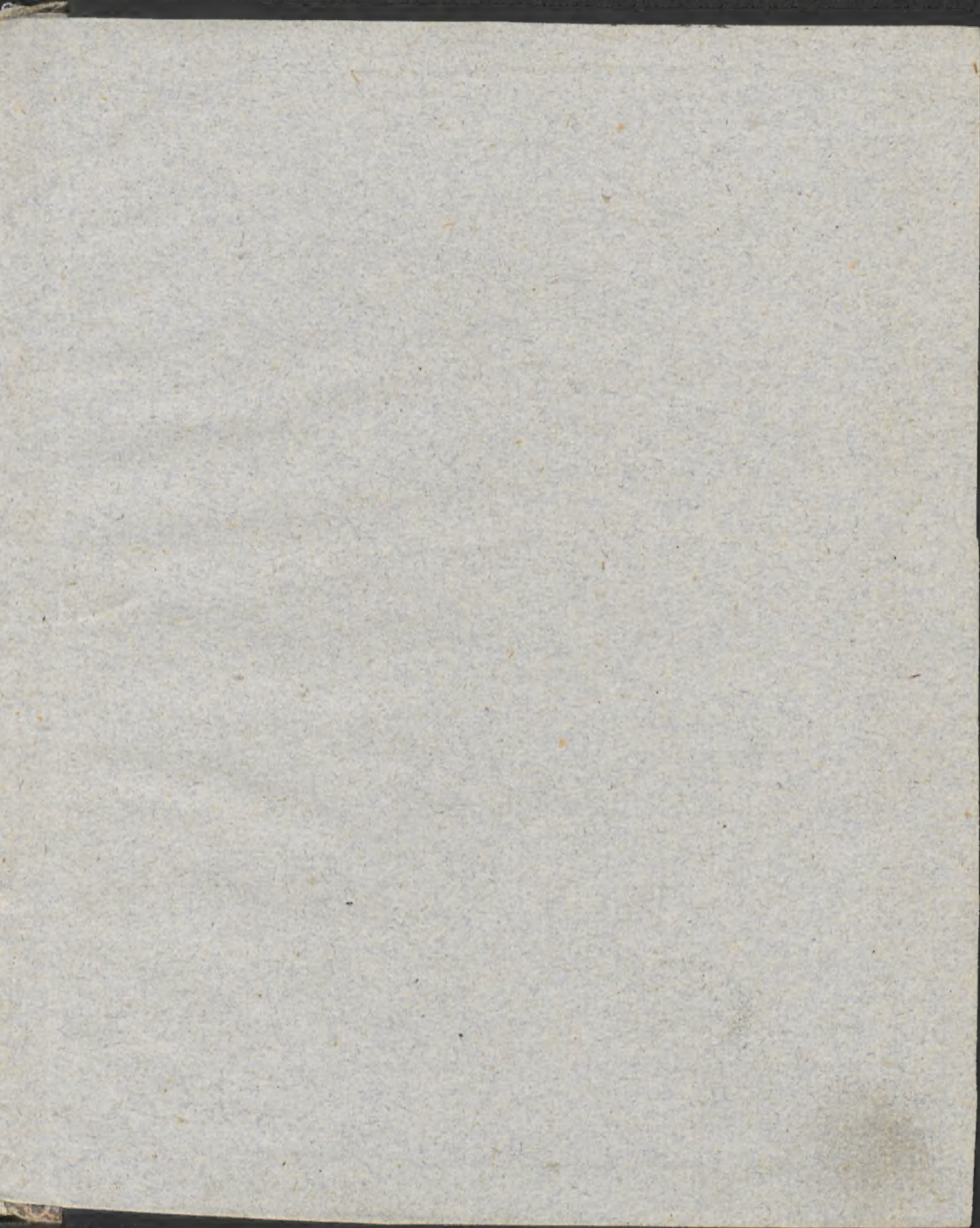
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII

2558

0898

Wiersz o Obrazku 260
BARANKA BOZEGO,
OYCA FRVSIVSA SOCIE-
TATIS IESV 175
napiſány.

A ſwieżo ku poćieſze Chrzeſćcianom, po Polſku,
w chorobie Powietrza morowego, na oddanie
czołobitnicy Bogu w Trocy Iedynemu.

PRZEZ
STANISŁAWA WITKOWSKIEGO
Przetłumaczony.

Janowi Cebelskiemu dypl. phil. Balet

mp

Apocal: Cap: 7.
Benedictio & Claritas & Sapientia, &
gratiarum actio, honor, & Virtus, & for-
titude, DE O nostro in secula
seculorum.

18 680

W IAROSŁAWIU, w Drukarni Iana Śteligi, Roku 1626.

Iáśnie Przeniełebnemu w CHRYSTUSIE Oycu y Pánu,

IEGO MOSCI,
X. EVSTACHEMV
WOŁOWICZOWI, Z
ŁASKI BOZEY BISKVPOWI
WILENSKIEMV, OPATOWI
ŁVBINSKIEMV, &c. &c,
Pánu Pánu y Dobrodźieioni.

Biskupie świątobliwy / świetne twoie Cnoty
Godne Węny Phębowey / co wierś sádzi stoty.
Godne głośnego piorá / z Aonskiego zdroiu
Byiem Mużę cześć dáły w Párnáském pokoiu /
Lecz choćby y ták było / któż twych Cnot dogoni?
By też snadz y z Epiru / bystrych doprzagt koni
Trudno; mnie ludzkość tákiey nádzieie dodáie
Ze twa dobroć Kámenie prostey nie nátaie
Ale iá ráczey z sčęcią / O ko tve przywita
Skąd iey rádość wroście / tym więcey obfita.
Ze dokadci Przedwieczny / dalszych dni wdzili
Cnoty tve piorem grubem / stawić sie ośmieli /
Teraz nieścieć B A R A N K A niepokalanego /
Stworcę / Odkupicielá / Narodu ludzkiego.

Bo przy

XVII-2558-III-

Bo przy twej Pobożności / takiego Kleynotu
Godne Cnoty twe, które, światłość dąty złotu
FR V SIV S cię namiedza który w IGNACEGO
ZEBRANIV, piora doszedł inadz MARONO-
ktoremu iesli ubior stoniniski nie służy (wego
Odpusć / bowiem sármiackie lżej śpiwają Muzy
ZEBRANIE świątoblive że maś w swym kochaniu
Prostopienne pióro me / nie będzie w łaianiu.
Ten dar któryć prowadzę tak z skárbnice drogiey
Aaronie LITEWSKI twej CZapce dwurogiey
Przytomni / Przyimiże on odemnie śiwego
Zsercąc żyję by dognat / wieku NESTOREGO

WM Mego M. Pána nanizszy słuźebnik

y niegodny Bogomolcà

STANISŁAW WITKOWSKY.

WIERSZ O OBRA- SKV BARANKA BOZEGO.

Tim: Cap: 5.
Hac tibi scri-
bo fili, vt scias
quomodo opor-
tet te in domo
Dei conuersa-
ri, quæ est Ec-
clesia Dei viui,
columna & fir-
mamentum
virtutis.

Hugo.
Schisma est er-
ror pertinax,
Catholicam
pacem in sin-
gulari pertur-
bans Ecclesia.

Fruſte de A-
gno Dei.
Sunt riuſus in
numeris vocæ
hauit virtute
miles.

COby ſie miał rozumieć / OBRAZ BARANKOWY,
Ktorey noſiem? Moc ma ſwa choćiaſz ieſt woſtowy,
Niebez przyczyzny bowiem trudno kto ma wierząc / (dać
Aby KOSCIOL w Świateſciach wotpliwieſć miał po-
Ale co za wiſerunk? y iakie wyznanie?
A dla ktorey przyczyzny od tego pobanie?
Wiedź ſz Woſtu złożony / ſzab w nim powatpiła /
A wiele oſieblirwa / czeſć temu oddać
Lecz pobożny Kicholik m do Cnotam przyznawa /
Lubo to zaboboſtstwem / ſzy iezyk wdawa.
Białwanem zaś Heretyk / zpoſimiechu nazywa /
A Kicholik pokorny / noſac go y zażywa
Z oporu Wiary ſwieteſy / niechez darów poznac /
Tak zacne tajemnice / w ſborach pogrzebły znać
Gdy to nabożnie z płaczem w ſercu rozbierałem /
Od WIARY Kicholickieſy napomnienie miałem
Takie: Nie nowa ſtargą mych wſu dochodzi /
Nie tylko temu daru cześć iezyk wwoodzi /
Ktoreyſz bowiem ieſt obrzad coby znał czeſć Ruſno?
Mieyſcá Świeteſz gwałcone / bżis przez Wiare gnuſna.
Tak koniec przenaſwieteſe CHRISTVSOWE Ciało /
Przez potwarz Heretycka wſczyplow doznáto:
Sa zaśie niezliczeni / co wſty ſamemi /
Chrzeſćciány zowio ſie / a w Cnoty nágiemi.
Takſe ledwie cień Wiary przy nich ſie znáydnie /
Kaſdemu niepobożnoſć / tych czaſow ſmákuje.

A nie bżim

BARANKA BOZEGO.

A niechśiw że w Obrzędach częśc oziebla znamy /
 Bo w sercach skamieniałych miłości nie mamy.
 Aż Bogu: ż ead Utebieście dary pogardzają /
 Wępiac o nich że nie są pozytywne wdają.
 Lub zła Supersticia, tak innych zmanila /
 Rzeczy Święte wzgardziwszy sercá obrociła
 Do ubieźnych marności / w nich Kochanie maiać /
 A sprawy Światobławe w żarty obracaiać :
 Skąd wielki grzech obudwu snadniebym Przymiobił /
 A ich wporządony iasna Prawda zbodla.
 Lecz na jednym dowodzie będzie wszystkim dosyć /
 Gdy Woskowy BARANEK, da się im ogłosić
 Rzetelnie : Co niektórych poczetek frąśnie
 Skryty / przetoż mały go ż ead wagi znayduie.
 Głupstwo : ż acność tym wietřa bydy może vznána
 Ż wyrokow Świateych Bożych / gdy będzie wspomniána
 Bo co KOSCIOL w porządku całe zachowuie /
 Ktory w pierwszym Ordynku z dawnych lat przobknie.
 To ż awsze starożyte / pewne / y schwalone /
 Przez pierwsze nabożeństwo w Winnicy wszczepione :
 Ten Obrazek lub pisiny / dawno nie zgłoszony /
 W pierwszych częściach / y teraz cćia wielka wezezony.
 Ż wyciąie stánowane chwála Doktorowie /
 Te ob CHRYSTVSA wzięli cni Apostołowie
 Tego BARANKA Author nie znaydzie się świeży /
 Stary od starych zwyczaj do nas synow bieży :
 Przetoż iako o rzeczy dowiedzioney dawno /
 W dawnych Żistorykow nie tak w piśmie sławno.
 Jednak nie skapa hoynosc / w nim zdawna bywała /
 Część powinna słusnie mu w Bościele dawala.
 Przed osmdziesiat lat LEO on trzeci nazwany /
 Oświadczył ż acność tego / gdy przezeń wydany.

Vixque vmbra
 fidei, vel piera-
 tis habent.

Pau. ad Cor.
 Cap. 14.
 Omnia hone-
 ste & secundū
 ordinem fiāt
 in Ecclesia.

Vale. Max.
 In minimis re-
 bus omnia an-
 tiqua, consue-
 tudinis momē-
 ta seruanda
 sunt.

W I E R S Z O O B R A S K V

Salust in Lug.
Vulgus in ge-
nio mobili, fa-
diciosum.
Num. Cap. 21.
Cur eduxisti
nos de Aegypto
&c. de est pa-
ris, non sunt
aqua & anima
nostra iam nau-
scat super cibo
isto.
Exod. Cap. 21.
Decima die
mensis huius,
collat vnus;
quisq; Agnum
per familias &
domos suas.
Luc. Cap. 21.
Ille seruus qui
cognouit vo-
luntatem Do-
mini sui, & nō
fecit secundum
voluntatem es-
ius vapulabi-
tur multis &

Btory on KAROL wielki / z wielką pobożnością /
Przyjął za Starb znając go Niebieską światłość.
Potym V R B A N zaśpiaty BARANKA rownego
poświaca / BIZANTINVS prosi oń v niego.
Otrzymałszy z Triumphem z ludem go prowadzi
Do miasta / częśc mu wszyscy tam oddali rąbzi:
Zaczyn nie tak poteszechnie ten bar rozdawano /
Z bārem P A P I E S K I M w cenie / by on porównano.
Aż z żalem częstym spolktem lekkość nastąpiła /
W małej cenie / to bywa / co prostotę zganiła /
Wszystkim tak Świętym rzeczom / y Sakramentowi /
Dziecie siet Obacz prośbę tak Mānnā zydowi
Często wyryna / on śnił / w hołde wprawiła /
V pospolstwa Światłości / tey toż uczyniła.
Ale serca pobożne / gdy obfitość płynie /
Rzecz dobra w rąbzi mała / y częśc iey nie ginie.
Bo tak w starym Zakonie / wśladzie obiaty /
Przyścia CHRYS TV S O W E G O, były znać zapłaty /
Figurując / y znaczyć śmierć niewinna tego /
Mamy przykład BARANKA, z ydom ewieconego.
Jakoż (ciemność do Słońca / mali bydy zrownana)
Słusniey ta Barankowi przez nas częśc oddana.
Bo iestliże w Figurze / strzedz było potrzeba
Obiecany nādziecie: Rzeczy wśietey z Niebā.
Pamiętnym bydy przyszła / cieleu pobożnemu /
Niewiadomy wymowion / ale niewodziecznemu
Wierba kleska / y upad / do piekła padaie /
Ow grzeszy niewiadomie / ten wiedzac uśłaiet
Bo rātunku z wierzchnego żaden sie nie zbroni /
Chyba od cztowieczestwa teory z głupstwa stroni.
Wiecey Sensem niż myślą nāurodwutworna
Znać możemy: lecz bez ciāłā / rzecz v znać buchowna.

Truduo:

BARANKA BOZEGO.

Trudno: Tak ogień gąsnie / przede zatkaniony /
 Jeśli przez czuła rękę drwy nie nałożony.
 Tak gdy moc widoma podpiera nie bywa
 Wiarą / iuż przez myśl gola żywota pozbywa.
 Nad to iuż w znakach moc swa starożytnych miała
 Łaska złączona / wieśta moc nowym podał.
 Słuszenie y w tym BARANKY moc się pokazuje /
 Gdy ro materię Obraz okragłość formuje.
 Jest wizerunek BARANKA w Wosku świecno czystym.
 Wiercia ozdoba w rozwiastu okolistym.
 przydała też do niego woda w wymyśnianiu /
 Brzyźmo / Olej / y Balsam / leia przy staraniu.
 Przetoż rzecz Święta wszyscy w pocztu wosści miała /
 Tej się tylko KAPLAŃSKIE ręce docykają.
 Wosk nam znaczy Cztowiek z Panny spłodzonego /
 Nad którego nie było na Świecie czystszego.
 A nie tylko Cztowiekiem / żebyć go bydy wierzał / (Znat.
 Lecz BOGIEM wieczno trwałym powsem świecie wy-
 Nauka iuż zbawienna jego / tak prawdziwa
 Żywego Źdroju grzechy on ludzkie omywa.
 Brzyźmo oraz z Olejem / którym pomazała /
 Niesciągła LASKA, zeabże na innych się wolała.
 Balsam znaczy pobożnie żywot woniacy /
 Przez wylanie Krwie Świętej ratunek dający.
 W okragłości HOSTIEY Śmierć okrutna znaczył /
 Ale skalaniem Barankiem Piotr go nazwać raczył.
 Ten BARANEK zabity od początku świata /
 Przetoż śmierć moc swa sęczy / iuż po wszystkie lata /
 Tego BARANKA Abel znalazł sprawiedliwy /
 W pierwotney swej Ofierze nie badac chępliwy.
 Btorego czas pierwie za Pásche obrął /
 Ż pocztu wosści Domy swe Krwia jego mazały.

Quia autem nō
 cognouit & fe-
 cit digna pla-
 gis vapulabi-
 tur paucis.
 Pater Frusius
 de Agno Dei.
 Sic nisi sensilis
 virtute subins
 de inuictura
 Emoritur va-
 cua mente se-
 pulta Fides,

Exod: 30. 25.
 Facies unctio-
 nis Oleum Sa-
 ctum unguen-
 tum composi-
 tum.
 Petr. Cap. 10.
 Scientes quod
 non corrupti-
 bilibus, auro
 vel argento re-
 deptis, &c.
 sed pretioso
 Sanguine, qua-
 si Agni imma-
 culati Christi,
 & incontami-
 nati.

Ten to

W I E R S Z O O B R A S K V

Apoc. Cap. 5.
Dignus est A-
gnus, qui occi-
sus est, accipe-
re virtutem, &
diuinitatem,
honorem & glo-
riam.

Apoc. Cap. 15.
Dignus es Do-
mine accipere
librum, & ape-
rire signacula
eius: quoniam
occlusus es, &
redemisti nos
Deo in sangui-
ne tuo.

Pater Fruit de
Ago Dei.
Fiat vt Agnus
homo purus,
mansuetus &
Insonans.

Scdp dicet totu
sacrificet que
Deo.

Hab: 5.
Omnis Pstifex
ex hominibus a-
suptus, pro ho-
minibus cõstitu-
itur, in his que
sunt ad Deum,
vt offerat dona
& sacrificia pro
peccatis.

Ten to BARANEK ktory grzechy z Swiatá znosi /
palcem go Jan skazawšy / Zbawiciem głoši.
Ten BARANEK siedmznátkow w rozwiázaniu godny /
Tego Orszak Pánieński opásal sroiebodny.
Ten BARANEK ktoremu poczey Swietych dáia /
Cześć w Niebie Swiety / Swiety / Swiety mu spierwála.
Wiele wważnych cudow OBRAZ ten przynosi
Sercom nowozágrzalym miłość Boska głoši.
A nie tylko te dzieła szeregulnie wyznáme
Tego BARANKA; Inše pobożne pobáne.
W násládownianu czlowiek / aby BARANKIEM byl
W czystości z spokorzony / y w niewinności żył.
Bogu sie zá Obiáte niechay ofiárnie /
Ten go z káždey przygody wyrwie y rácute:
Nie tylko wpmína cobym czynić mieli /
Ale że imię iego / wzrusza to wiedzieli /
Rzeczysz / Ná co ták imię często przypominasz?
Je mnie Obraz z swa mocą znáiony iest nie znasz?
Nie ták / ále moc iego od B O G A przytomna /
Czesłym wspomnieniem czyni / by była nieztomna.
V prawowiernych Wiára: Spytaš: tu moc práwi?
Což prześkádza / że inšych znákow w nim nie stáwi:
Wietša ob prześacnego báru Wiára kwienie /
Gdy z porzadku Kościoła rzecz Swieta wyniknie.
Káptanowi / Wielkiemu rzecz wielka przysłuša /
Do ktorey go powinność sámá swieta wzrusza.
Ktoremu Namieštnictwo porzadnie zostáwił
CHRISTVS, y w Kościele go swym Pásterzem wstáwił.
Nie kiedy choerzecz Swieta swiećac obpráwuje /
Zwyczáinu od przodkow swych wziętego pilnuie.
Raz musie w Roku gobzi z pietrowey Stolicy /
Gdy sie Wielka noc wráca tákie tátemnice.

W Sobota

BARANKA BOZEGO.

W Sobocie odprawować / przed bniami wielkimi /
 poświęciwszy sáśnie dary tak zacnemi.
 Wrocie lata w áwieceńiu / coby za przyczyna
 Byli : Z pobania zdawná Kościelnego syna.
 Czas bowiem ten jest w który czoła Chrześciańskie /
 Ob Mátki swej Kościola skryte skárby páńskie
 Wzieli : Aby tym wiecey swoje szczęście znali /
 W obyczaiách pobożnych goraco patali.
 Słusnie że oáwiadczaia trzoda **BARANKOWE**,
 Co sie tam dźiało / ztad masz wyrobny gotowy /
 Bo w Chrześcielnicy porożnie ten dar chrzcony bywa /
 Wielki Káptan / Słow áwitych / takich tam záśywa.
 Do Krynie **BARANKOWYCH** Nowy przystępia
 Których Swiátość nápełnia Chwale **BOZA** Cznia.
 A ztad spólne wesele śieby ten dar Swiety
 Tak hoynie dány / wdziecznie / ob pospolstwa wśiety.
 Dáżym libśbá **BARANKOW** tym wielśśa sie mnoży
 Bedy Owczárnia Boża / cna Wiára zátoży
 A ztad wśyśkiem cey tásti / prosić nie zbraniáia
 Płobu nowego w Trzodbie / wiecey przymnáia /
 A zást **PIOTROWI** Pan **BOG** w Wierze wtwierdzonych
 Nie názywa **BARANKI** : Do Wiltow puśzonych
 Srogich ; Ale tym iáśniey chćiey mi to pokázac
 Skad serce Wiára spieta śnádnie może poznac
 Prawowiernych slug Bożych wielki poczet w koto
 Swiatobliwych Legatów Dwor stoi ná czolo
PAPIEZA okolity / w powáżnym wberze
 Moca Boża spráwnie Cud wtwierdzony w Wierze
 Jákoż stała jest pomoc z Bogá obiecána (bána
 Gdy byenosć twa / o **CHRISTE** twym Wiernym po
 Gdzie dwáy albo trzech beda w Imie twe zláżeni /
 Ty w porzrob ich stánowśy / beda obdárzeni

P. Fru.
 Fas duntaxat
 ei est quod se-
 dem ascende-
 rit anno,
 Annorum &
 quoties hebdo-
 mas inde red-
 dit.

Idem P. Fru.
 Ad fontes isti
 veniant Agni
 ecce nonnulli.
 Quos lux clara
 replet gratia
 lausq; Deo.

Ioan. Cap. 21.
 Dicit Simoni
 Petro Iesus, Si
 mon Ioannis
 dilis me plus
 his? Dicit ei:
 Etiam Domine
 tu scis, quia a-
 mo te? Dicit
 ei: Pasce A-
 gnos meos.

W I E R S Z O O B R A Z K V

Matth. Cap. 25
Et ecce ego vo-
bis cum omnibus
diebus, usque ad
consumationem
seculi.

P. Fru.

Quod petit
supplex, Eccle-
sia toravidetur.
Poscere, quid
Sponsa Christe
negare potes.

P. Fru.

Hostis ut insidi-
as Stygii, ac
certamina vin-
cat.
Decipulas mun-
di carnis & ille-
cebras.

Idem Fru.

Talia sunt vi-
rus, pestis, mor-
bus, caducus,
Impetus ho-
stis

O co prosza; stad P A P I E Z Wiara nie watpliwa
Powinnośc odprawnie moca Boża żywa
Oż on pokornie prosi / tegoż K O S C I O Ł żada
C H R Y S T V S oblubienicy / nie odmowi / lecz da;
Stad wżepienie wielkie B O S K I E zna tą sprawą
Przez własność / y podanie słyne głosna sławą
A długie doświadczenie / Owoc tey zaleca
Który iśnie lub stryćie B O G w sercach pobiteca
Tawryzsy tedy K A P Ł A N w wielkiej beśtoyności
Sercem / glosem / y reka / Niebieskie światości
Odprawnie: B A R A N E K tak bywa świecony
A sposoby zaczęmi / Balsamem weżony.
Modlitwy z pobożnością nad nim odprawnie
Ktore Bościot pobane z dawnych lat znaybule;
Prosi w przod by wizerunk B A R A N K A świecony
A niebieskiemu B A R A N K V z sercem byt woniesiony
Aby zbawiennoścna Smierć życiem pomnieli
A grzechy z występkami zgładzone widzieli
A dusznych nizprzypadciot naitrzyby zwoiował
Świetaćie / także cielesne zle sićla poprowat.
By przestody k wiecznemu żywotu wstaly
A nas z Niebā pomocy nie odstepowaly.
Prosi aby te dary / Ktore z łaski wolane
Bożey / wszytkiem stānety Duchownie pobane
Aby wszytkā moc była z poćiecha okwitā
Sprawy Świete kwitnety z spraca znakomita
Chorob także przypadkow aby strzeżł nieśwornych
Strāśno śmiertelnych przygod bronil niewchronnych
Strzeżł ob Truciżn / Powietrza / także Kadukowey
Choroby / Od niechetych śmierci strzeżł surowey
Drzenie Ziemie / Pożary / nā wālności wodne
Pioruny z niepogody by nie były škodne

A innych

BARANKA BOZEGO.

Różnych kłesk / obrona sstał sie potężna
 By B O G szczęściem nas wspierał / reka swodia meżna.
 Nadośćtaek przedwieczne bychmy otrzymali
 KROLESTWO y BARANKA istnie zażywali;
 Nie zliczone dowody tu sie przywieść mogą
 Reo im Wierzy Ciebieśka tak i idzie droga /
 Godzien ten zażywania / co godna oddać
 Cześć temu B A R A N K O W I / przy Wierze zostacie.
 Lecz je czaśy dżisieysze Cnoty porzuciły /
 Nie dżiw że Cuda ob nas z srogiatą wstąpiły.
 Jaczym nosić B A R A N K A / nam wszystkich potrzebą
 Na pierśiach / także w sercu / przez co poćiech z Ciebie
 Obfitych dostapiemy; Wiara utwierdzeni
 Wapliwość w sercach gąśnie weselem wteżeni.
 Sercem tedy wprzeczynym cześć winna oddamy
 BARANKOWI, przy Wierze my sie w nim Kochamy.
 Wydrożone Kolumny stawić sie nie wstydza /
 Ludziom chociaż ich pamięć z wiatrem znikła wibza.
 Lekarstwa przeciw Wrzodom na sziach wieśaia
 Reore pospolstwo czyni / lub Bąby wydają;
 Przedzje sie kto wstydac ma / Swiate rzeczy nosić t
 Obraz BARANKOW kto ma / z Ciebie bąrow bosyd.
 Ciebie odrzuci bez wstydni Perły Wryńskie /
 Ciebie sie nie kocha w helmach bo to dymy pąńskie.
 Reorzy różnemi grzechy / życie skrepowali /
 Mimo Gryfy y Kysie / lepiey by chorali
 Ten Wizerunk BARANKA BOGA przedwiecznego
 Bowiem kiedy staniemy w dżień Sadu strąśnego
 Ci co znakow Rozłowych żyiac zażywali /
 Na stronie Rozłow bać sie aby nie zostali.
 A my na prawey reze z B A R A N E K I E M staniemy /
 Kiedy go tu nabożnie na pierśiach nosiemy.

Idem,
 Postremo the-
 reum, saluos a
 scendere Re-
 gnum.
 Atq; agni pla-
 cido cominus
 ore frui,

Apoc. Cap. 6.
 Et dicant mun-
 tibus, & petris
 Cadite super
 nos, & abscon-
 dite nos a facie
 sedentis. super

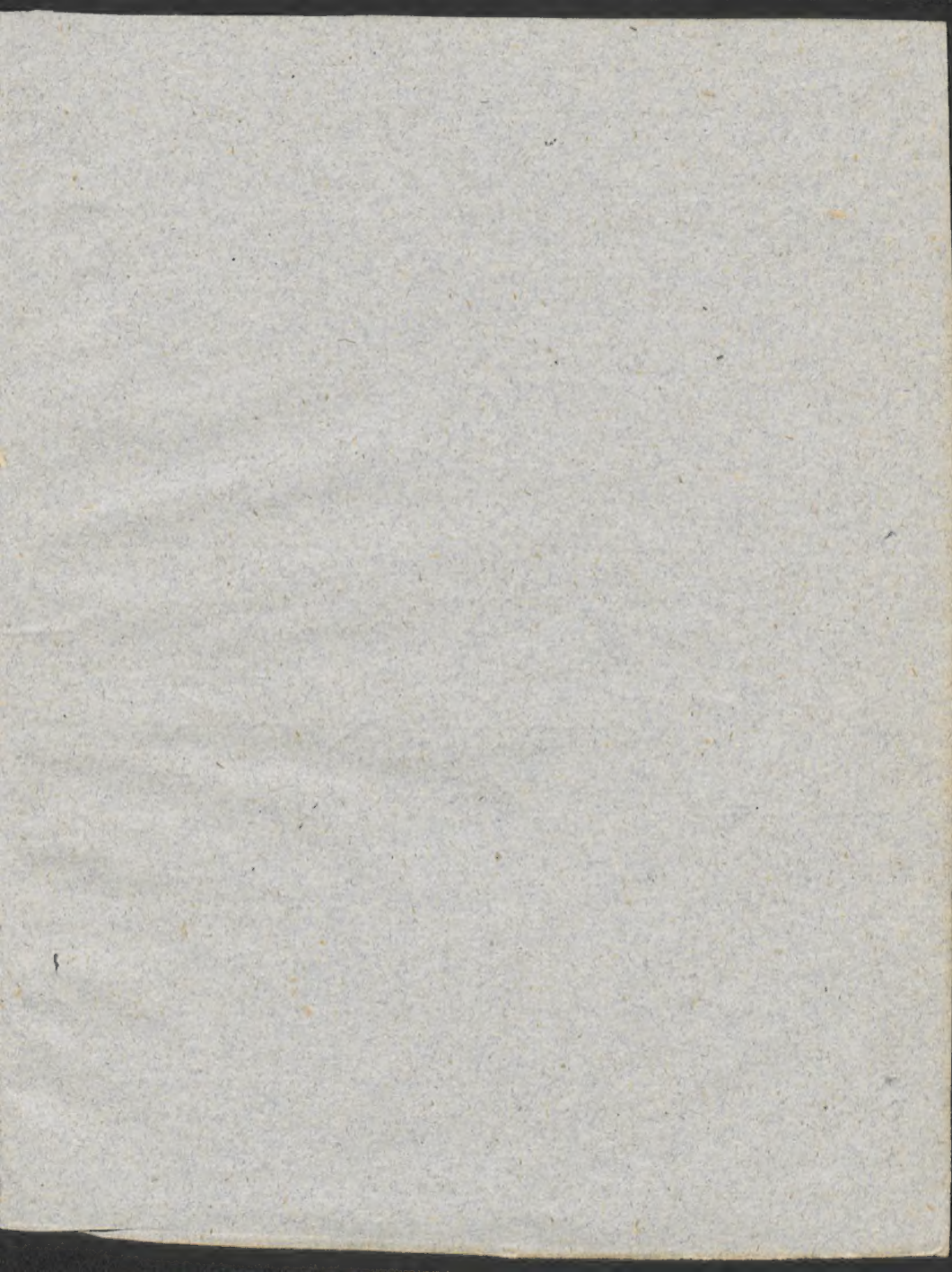
WIERSZ O OBRASKV

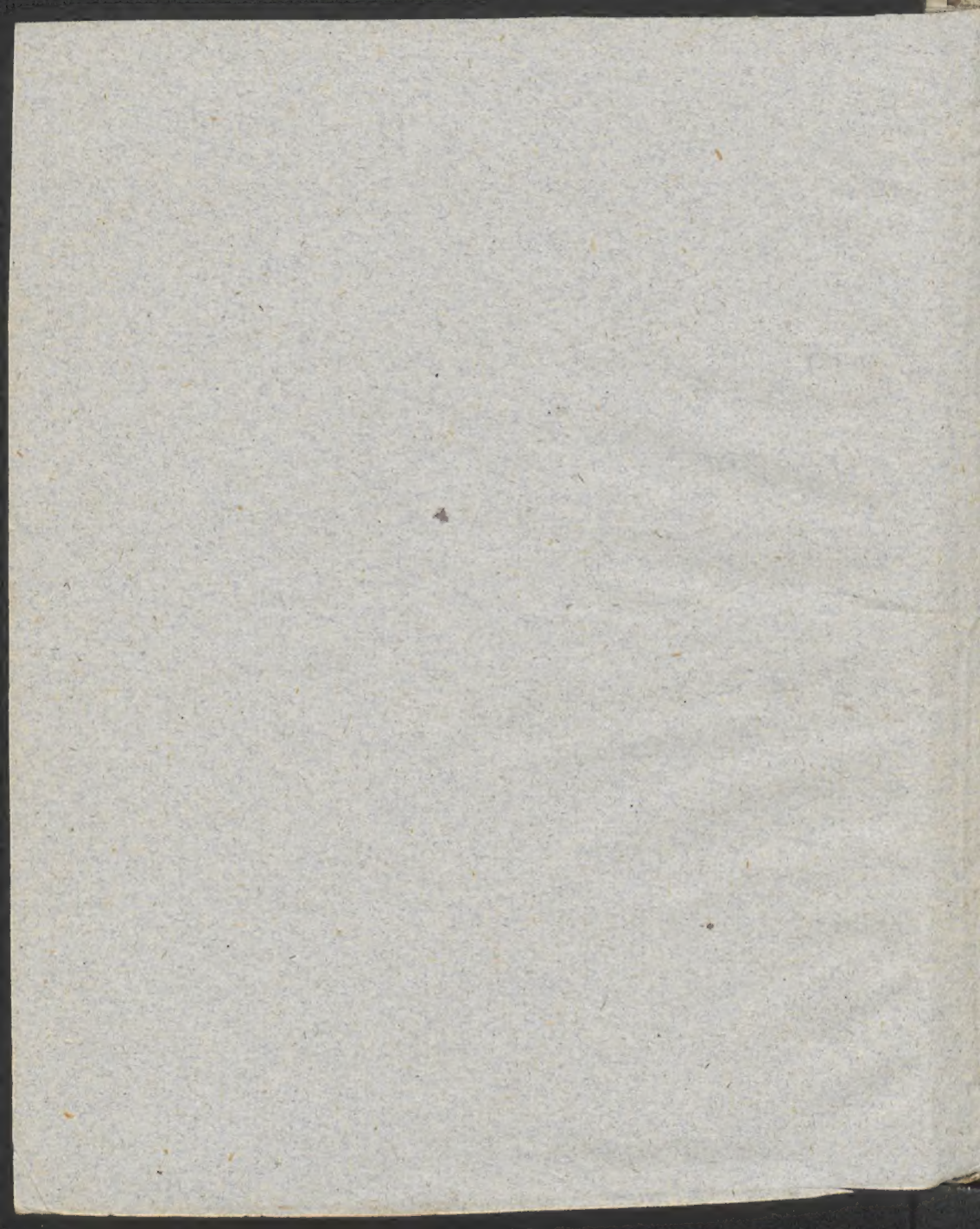
et onum, & ab
ira Agni quoni
am venit dies,
magnus ira
ipforum, & qui
poterit stare,
Apec. Cap. 8.
Quoniā Agnus
qui in medio
throni est, res
get illos, & de
ducet eos ad vi
tas fontes a
quarum, & ab
sterget omnem
lachrimā ab o
culis eorum,

Oni (jako Apostol świadczy) w gniewie tego
Beda prosić by go i okryły kążbego.
Krol náb Krolmi / pan / z pánom żywicięcia zostanie
Ná gorze Niebotycznej / on Syonstiey stanie /
On do Krynic żywiających / swoich przyprowadzi
Izy wyláne otárzy w Weselu posadzi
Przetoż BARANEK / który KOSCIOLA Górnego
Bógáńcem iest / nas w wiedzie do ŚWIATLA wiecznego.

A M E N.

22667

6920

34

